

**edi
for
juv_**

**Digital Empowerment for Inclusion: Strengthening
Skills and Capacities in Vulnerable Youth**
2024-1-ES02-KA220-YOU-00243345

**WP2. ДЕЙСТВИЕ 2.3. УЧЕБНА ПРОГРАМА
– ОБУЧЕНИЕ НА МЛАДЕЖКИ РАБОТНИЦИ В
РАМКИТЕ НА ПРОГРАМАТА ЗА ЦИФРОВО
МЕНТОРСТВО**

ТАБЛИЦА ЗА ОЦЕНКА НА КАЧЕСТВОТО

Преглед	Дата	Описание на промяната	Подпис
0	10	Първоначална версия	
1	11/05/2025	Предложения	
2	29/05/2025	Учебна програма Окончателна версия	

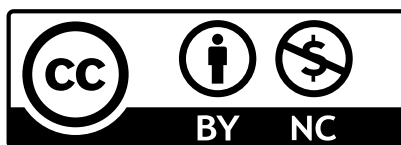
ОТКАЗ

Финансирано от Европейския съюз. Изразените мнения и възгледи са изцяло на автора/авторите и не отразяват непременно тези на Европейския съюз или на Испанската национална агенция. Нито Европейският съюз, нито Испанската национална агенция носят отговорност за тях.

Съфинансирано от
Европейския съюз

ЛИЦЕНЗ

Съдържанието на този документ може да бъде копирано, възпроизвеждано или променяно в съответствие с горните правила. Освен това трябва да бъде ясно посочено признание за авторите на документа и всички приложими части от уведомлението за авторски права.

© - 2024 - Проект EDI-FORJUV. Всички права запазени.

РЕЗЮМЕ

1. ОБЩ ПРЕГЛЕД.....	4
1.1. ВЪВЕДЕНИЕ	4
1.2. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ЦЕЛЕВИТЕ ГРУПИ И КРИТЕРИИ ЗА ДОСТЪП.....	4
1.2.1. Младежи в уязвимо положение.....	4
1.2.2. Младежки работници	5
1.2.3. Методология за идентифициране на целевата група	5
1.3. ЦЕЛ И РАМКА НА УЧЕБНАТА ПРОГРАМА.....	6
2. УЧЕБНИ ЦЕЛИ	7
2.1. ИЗПОЛЗВАНЕ НА ЦИФРОВИ ИНСТРУМЕНТИ И ПРИЛОЖЕНИЯ ЗА ЛИЧНО И ПРОФЕСИОНАЛНО РАЗВИТИЕ.....	7
2.2. РАЗБИРАНЕ И ИНТЕГРИРАНЕ НА КОНЦЕПЦИИТЕ ЗА ИЗКУСТВЕН ИНТЕЛЕКТ И ОНЛАЙН СИГУРНОСТ.....	10
2.3. ИЗГРАЖДАНЕ НА МЕНТОРСКИ ПРОГРАМИ, АДАПТИРАНИ КЪМ НУЖДИТЕ НА МЛАДИТЕ ХОРА ОТ МАРГИНАЛИЗИРАНИ ГРУПИ	12
2.4. ПРИЛАГАНЕ НА НЕФОРМАЛНИ МЕТОДИ ЗА МЕНТОРСТВО НА УЯЗВИМИ МЛАДЕЖИ.....	15
3. СТРУКТУРА И СЪДЪРЖАНИЕ НА УЧЕБНАТА ПРОГРАМА	17
3.1. МОДУЛ 1 – КОНЦЕПЦИЯТА ЗА ЦИФРОВО МЕНТОРСТВО; РОЛЯТА НА МЕНТОРА; КОМУНИКАЦИОННИ И ЛИДЕРСКИ УМЕНИЯ	18
3.1.1. Обща цел.....	20
3.1.2. Въведение в дигиталното менторство	20
3.2. МОДУЛ 2 – ЦИФРОВА ИНТЕГРАЦИЯ: ЗНАЧЕНИЕТО НА ЦИФРОВАТА ИНТЕГРАЦИЯ; УЯЗВИМИ ГРУПИ И ТЕХНИТЕ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА В ЦИФРОВАТА ЕРА	22
3.2.1. Учебни цели.....	22
3.3. МОДУЛ 3 – ЦИФРОВИ ИНСТРУМЕНТИ: ИЗПОЛЗВАНЕ НА ПРИЛОЖЕНИЯ ЗА САМООЦЕНКА, ИНСТРУМЕНТИ ЗА ОНЛАЙН СЪТРУДНИЧЕСТВО, ОБРАЗОВАТЕЛНИ ПЛАТФОРМИ	23
3.3.1. Учебни цели.....	23
3.4. МОДУЛ 4 – ОНЛАЙН БЕЗОПАСНОСТ: КИБЕРСИГУРНОСТ; ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ; БОРБА С ДЕЗИНФОРМАЦИЯТА	24
3.4.1. Учебни цели.....	24
3.5. МОДУЛ 5 – ИЗКУСТВЕН ИНТЕЛЕКТ: ВЪВЕДЕНИЕ В ИИ; ПРАКТИЧЕСКИ ПРИЛОЖЕНИЯ ЗА ЗАЕТОСТ И ПРОФЕСИОНАЛНО РАЗВИТИЕ.....	25
3.5.1. Учебни цели.....	25
3.6. МОДУЛ 6 – НОВИ ТЕХНОЛОГИИ: ИНТЕРНЕТ НА НЕЩАТА (ИОТ);	

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ОБЛАЧНИ ИЗЧИСЛИТЕЛНИ ТЕХНОЛОГИИ; СЪЗДАВАНЕ НА МУЛТИМЕДИЙНО СЪДЪРЖАНИЕ.....	26
3.6.1. Учебни цели:.....	26
3.7. МОДУЛ 7 – СЪЗДАВАНЕ НА МЕНТОРСКА ПРОГРАМА. ПРОЕКТИРАНЕ НА ПЕРСОНАЛИЗИРАНА МЕНТОРСКА ПРОГРАМА ЗА УЯЗВИМИ МЛАДЕЖИ	27
3.7.1. Цел	28
3.8. МОДУЛ 8 – ОЦЕНКА И ЗАКЛЮЧЕНИЕ. ОЦЕНКА НА УМЕНИЯТА, САМООЦЕНКА И ОБРАТНА ВРЪЗКА.....	30
3.8.1. Обща цел и конкретни цели на обучението	31
4. МЕТОДИКИ И СТРАТЕГИИ ЗА УЧЕНЕ.....	35
5. ОЦЕНЯВАНЕ.....	37
5.1. ФОРМАТИВНО ОЦЕНЯВАНЕ: ПРЕДВАРИТЕЛНА ОБРАТНА ВРЪЗКА И РЕФЛЕКСИВНИ ДИСКУСИИ.....	37
5.2. СУМАТИВНА ОЦЕНКА: ТЕСТОВЕ ЗА ЦИФРОВИ УМЕНИЯ И САМООЦЕНКА.....	38
5.2.1. Структура на обобщаващата оценка	39
6. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ	41

1. ОБЩ ПРЕГЛЕД

1.1. ВЪВЕДЕНИЕ

Проектът „Програма за дигитално наставничество“ по програма „Еразъм+“ има за цел да създаде ресурси, които да подпомагат младежките работници в цяла Европа при придобиването на дигиталните и педагогическите умения, необходими за да станат ефективни наставници в областта на дигитализацията, допринасяйки за социалното, образователното и професионалното включване на уяз

Цифровата грамотност е ключово умение в днешния свят на труда, но уязвимите младежи се сблъскват със значителни предизвикателства при придобиването на основните компетенции, необходими за подобряване на техните възможности и овластяване. Ограниченият достъп до обучение, технологични ресурси и структурирани възможности за учене засилва тяхното изключване. Освен това традиционните програми често не отговарят на техните специфични нужди поради социално-икономическите различия, езиковите бариери и системната дискриминация. Ето защо е от съществено значение да се възприеме приобщаващ педагогически подход, който интегрира межкултурното съзнание, менторството и адаптирани стратегии за обучение, за да се насърчат дигиталните компетенции и да се насърчи социалното приоб

За да се отразят основните ценности, които ръководят този проект в областта на цифровата грамотност и цифровото обучение, като се интерпретират сложните предизвикателства, които ни поставя съвременният свят на информационните и комуникационните технологии в съчетание с новите възможности, предоставени от широкомащабното въвеждане на изкуствения интелект, ще бъдат създадени наръчник и учебна програма.

1.2. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ЦЕЛЕВИТЕ ГРУПИ И КРИТЕРИИ ЗА ДОСТЪП

Проектът ясно определя целевите си групи, като се фокусира както върху лицата, които ще участват пряко в дейностите по проекта, така и върху по-широките колективи, които ще се възползват от дългосрочното му въздействие. Бяха идентифицирани две основни целеви групи: младежи в уязвимо положение и младежки работници. Критериите за достъп за двете групи се основават на оценки на нуждите, проведени от партньорските организации, както и на съответни европейски изследвания и стратегически политически рамки.

1.2.1. Младежи в уязвимо положение

Тази група включва млади хора, които се сблъскват с множество и преплитачи се пречки пред социалното

и икономическа интеграция. Конкретните критерии за включване са:

- Безработни или активно търсещи работа.
- Имат статут NEET (не учат, не работят и не се обучават).

- Принадлежност към селски или изолирани общности.
- Принадлежност към етнически малцинства, включително ромски общности.
- Статут на мигрант или бежанец.
- Живее в бедност или е изложен на риск от социално изключване.
- Демонстриране на ограничени дигитални и комуникационни умения.

Общо 100 младежи от петте партньорски държави ще участват в програмата за дигитално наставничество, където ще получат индивидуално наставничество от свои връстници с помощта на дигитални технологии и инструменти. Целта е да се подобрят техните дигитални умения, самочувствие и достъп до образование и пазара на труда, включително чрез самооценка, базирана на изкуствен интелект, и подкрепа при кандидатстване за работа.

1.2.2. Младежки работници

Въпреки че младежките работници също са преки участници, те представляват по-широка професионална група, която е от решаващо значение за устойчивостта на проекта. 25 младежки работници ще бъдат обучени в методологии за менторство и дигитални компетенции, за да могат да реализират програмата ефективно. Критериите за достъп за младежките работници включват:

- Опит в работата с маргинализирани или рискови младежи.
- Връзка с партньорски или общностни организации.
- Желание и способност да прилагат модела на менторство в местния контекст.

Чрез развиването на техните умения проектът подобрява екосистемата за подкрепа, достъпна за уязвимите младежи, като позволява по-широко възпроизвеждане и дългосрочно въздействие извън първоначалните участници.

1.2.3. Методология за идентифициране на целевата група

Всеки партньор проведе вътрешно проучване, за да оцени специфичните нужди както на младежките работници, така и на уязвимите млади хора в организационния и общностния контекст. Тези констатации бяха

допълнени с документално проучване, базирано на вторични източници, включително:

- Цифровото образование в училище в Европа (Eurydice).
- Цифровото десетилетие на Европа: цифрови цели за 2030 г. (Европейска комисия).
- Стратегия за младежта 2030 (INJUVE).
- Данни на DESI 2023 за цифровото приобщаване и неравенствата сред уязвимите групи от населението.

Това комбинирано проучване потвърди съществуването на значителни цифрови различия, засягащи маргинализираните младежи, и спешната необходимост от приобщаващи, целенасочени интервенции.

Критериите и определението на целевите групи на проекта гарантират, че подкрепата е насочена към най-нуждаещите се, като същевременно позволява по-широко системно въздействие. Чрез развитие на умения, наставничество и стратегическо разпространение проектът се стреми да намали неравенствата и да насърчи социалното приобщаване в съответствие с европейските приоритети.

Освен това, двойният фокус гарантира, че резултатите и методологиите на проекта ще имат отражение и извън първоначалните участници. Вътрешни партньорски проучвания и документални изследвания са послужили за основа при разработването на проекта, като са идентифицирани ключовите предизвикателства в областта на цифровия достъп и интеграцията на целевите групи на пазара на труда.

По този начин проектът допринася за европейската програма за цифрово включване и овластяване на младежта, като насърчава равнопоставения достъп до цифрови инструменти, образование и заетост за маргинализираните младежи, като същевременно професионализира работата с младежи в цяла Европа.

1.3. ЦЕЛ И РАМКА НА УЧЕБНАТА ПРОГРАМА

Учебната програма е разработена, за да предостави на обучителите на младежки работници компетенциите и методологиите, необходими за ефективна подкрепа на уязвими млади хора, включително роми, бежанци, младежи, които не са в образование, заетост или обучение (NEET), млади жени и безработни лица, при придобиването на основни цифрови умения. Освен това, тази програма е структурирана така, че да очертае учебните цели, основните крайни умения, методологичните стратегии и структурата на обучението, предназначено за крайните бенефициери, като по този начин представлява единна оперативна рамка, която въвежда и развива естеството на дейностите, които впоследствие

ще бъдат описани по точен и процедурен начин в наръчника.

Тя е структурирана в педагогическа рамка, която изрично засяга въпросите на уязвимостта, като включва стратегии за межкултурно съзнание и включване в цифров контекст, като споменава критични въпроси и специфични методи на работа, подходящи за межкултурната целева аудитория.

Програмата е в съответствие с целите на „Еразъм+“ за насърчаване на цифровото приобщаване и ученето през целия живот, както и с препоръката на Съвета на Европейския съюз относно ключовите компетентности за учене през целия живот, в която са определени осем ключови компетентности, които са от съществено значение за гражданите за личностното им развитие, за здравословен и устойчив начин на живот, за пригодност за заетост, за активно гражданство и за социално приобщаване. Препоръката служи като референтен инструмент за заинтересованите страни в областта на образованието и обучението, като установява общо разбиране за основните компетенции за настоящето и бъдещето. В нея се очертават ефективни стратегии за развитие на компетентностите чрез иновативни подходи към ученето, методи за оценяване и подкрепа за образователния персонал. За да помогне на всички учащи да реализират пълния си потенциал, тя насърчава държавите членки да подобрят предучилищното образование, да повишат качеството на училищното образование и преподаването, да развият професионалното образование и обучение и да модернизират висшето образование.

Следвайки тези насоки за учене през целия живот, партньорите по проекта целят да гарантират, че младежките работници разполагат с инструменти за улесняване на трансфера на знания и за овластяване на младите хора в неравностойно положение. Обучението се фокусира върху практическото приложение на цифровите умения, етичните съображения и разработването на приобщаващи стратегии за наставничество, съобразени с нуждите на уязвимите млади хора.

Чрез тази учебна програма младежките работници ще придобият цялостно разбиране за дигиталните умения, онлайн безопасността, изкуствения интелект и нововъзникващите технологии, което ще им позволи да бъдат ефективни ментори. Обучението включва и неформални образователни методи за създаване на ангажиращи, достъпни и въздействащи менторски преживявания, които да насърчават самочувствието и активното участие на младите хора.

2. УЧЕБНИ ЦЕЛИ

2.1. ИЗПОЛЗВАНЕ НА ЦИФРОВИ ИНСТРУМЕНТИ И ПРИЛОЖЕНИЯ ЗА ЛИЧНО И ПРОФЕСИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

В епоха, характеризираща се с непрестанна цифрова трансформация, използването на цифрови инструменти и приложения за лично и професионално развитие на уязвими младежи и интегрирането на най-новите технологии в образователните и професионални парадигми не са

просто предимство, а се превръщат в стратегическа необходимост. За младите хора, които се сблъскват със социално-икономически трудности, стратегическото внедряване на цифрови инструменти и приложения служи като критичен вектор за овластяване, като ги снабдява с необходимите умения, компетенции и ценности, за да просперират в един все по-сложен и взаимосвързан свят.

Младежите в уязвимо положение – било то поради икономически затруднения, социално изключване или системни бариери – често се оказват в явно неравностойно положение в цифровата икономика. Разликите в достъпа до технологии, цифровата грамотност и професионалното обучение засилват съществуващите неравенства, което подчертава спешността на целенасочените интервенции.

Поради тази причина преодоляването на цифровото неравенство изисква добре структурирана рамка за изграждане на цифрови капацитети, която трябва да обхваща не само достъпа до хардуер и софтуер, но и структурирани педагогически подходи, предназначени да развиват критично мислене, адаптивно решаване на проблеми и етично цифрово гражданство. Акцентът трябва да се разшири отвъд чисто техническите умения към насърчаване на вътрешна способност за непрекъснато учене, адаптивност и отговорно участие в цифровите екосистеми.

При насърчаването на цифровата грамотност сред младите хора в неблагоприятни условия трябва да се даде приоритет на следните основни компетенции:

- Технически умения: основни и напреднали умения за работа с цифрови устройства, използване на облачни решения и навигация в платформи за сътрудничество от типа „“, за да се повиши производителността и професионалната гъвкавост.
- Цифрова комуникация и работа в мрежа: способност за ефективно използване на комуникационни платформи, осигуряване на яснота, професионализъм и разбиране на цифровия етикет във виртуални професионални среди.
- Управление на информацията и осведоменост по киберсигурността: Критична оценка на цифровата информация, разпознаване на надеждни източници и спазване на най-добрите практики в областта на сигурността на данните, защитата на личните данни и етичното поведение в интернет.
- Предприемаческо и професионално приложение на цифрови инструменти: Практическо ангажиране с цифрови платформи за самозаетост, работа на свободна практика и възможности за работа от разстояние, като по този начин се намалява социално-икономическата уязвимост чрез разнообразни източници на

доходи.

- Грамотност в областта на изкуствения интелект и автоматизацията: Разбиране на последиците от изкуствения интелект и автоматизацията върху динамиката на работната сила, подготовка на младите професионалисти да се ангажират с нововъзникващите технологии по-проактивно, а не реак

Структурираният подход към цифровата грамотност за уязвимите млади хора трябва да се основава на солидна педагогическа и етична рамка. Основните принципи на този целенасочен, ориентиран към ценностите модел за цифрово обучение трябва да включват:

- Цифрово образование, ориентирано към човека: цифровите инструменти трябва да се използват по начин, който подобрява човешката дейност, а не я намалява. Обучителните програми трябва да включват принципи на отговорно използване на ИИ, етични цифрови взаимодействия и развиване на онлайн устойчивост.
- Менторство и учене чрез опит: улесняването на възможностите за менторство с професионалисти от индустрията, включването на учене чрез проекти и насърчаването на контакта с реални цифрови приложения гарантират, че теоретичните знания се превръщат в конкретни професионални компетенции.
- Включване и достъпност: стратегиите за цифрово образование трябва да дават приоритет на приобщаването, като гарантират, че социално и икономически уязвимите млади хора имат достъп до адаптирани, адаптивни учебни преживявания, които намаляват когнитивното претоварване и укрепват разбирането.
- Устойчивост и дългосрочно ангажиране: създаването на дългосрочни структури за подкрепа, като мрежи на бивши възпитаници, модули за продължаващо обучение и кариерно консултиране, насърчава трайни професионални траектории след първоначалното обучение.

По този начин стратегическото внедряване на цифрови инструменти и приложения представлява ключова интервенция за преодоляване на социално-икономическите неравенства сред уязвимите младежи. Чрез насърчаване на цифровата грамотност, етичното ангажиране и професионалната проникателност тези инициативи служат не само като коригиращи мерки, но и като трансформиращи механизми за устойчиво овластяване. Като архитекти на рамките за цифрово образование, политиките, педагозите и лидерите в индустрията трябва да възприемат

многоизмерен подход, който да дава приоритет на приобщаването, етичната отговорност и ученето през целия живот, като гарантират, че цифровото овластяване се превръща в съществена и трайна социално-икономическа мобилност.

2.2. РАЗБИРАНЕ И ИНТЕГРИРАНЕ НА КОНЦЕПЦИИТЕ ЗА ИЗКУСТВЕН ИНТЕЛЕКТ И ОНЛАЙН СИГУРНОСТ

Бързото развитие на изкуствения интелект (AI) и нарастващата сложност на онлайн сигурността изискват промяна в парадигмата на преподаване на дигиталната грамотност. За уязвимите млади хора разбирането и интегрирането на тези концепции не е просто техническа необходимост, а критичен фактор за социална мобилност, лична инициатива и професионална готовност. Без структурирано запознаване с AI и киберсигурността тези лица рискуват да бъдат изключени от нововъзникващите икономически възможности, като остават несъразмерно уязвими към киберзаплахи и дезинформация.

Изкуственият интелект вече прониква в почти всеки сектор, от автоматизацията и вземането на решения до курирането на съдържание и предсказуемия анализ. Същевременно цифровите заплахи като кражба на самоличност, фишинг атаки и алгоритмични предубеждения представляват значителни рискове за неинформираните потребители. За да се даде възможност на уязвимите млади хора да се възползват от цифровите технологии, грамотността в областта на ИИ трябва да надхвърля основното използване на интелигентните технологии – тя трябва да включва аналитично разбиране за това как функционират системите за ИИ, как те оформят цифровите взаимодействия и как етичните съображения трябва да ръководят тяхното разработване и внедряване.

По същия начин онлайн сигурността е основен компонент на цифровата автономност. Обучението по киберустойчивост дава на хората способността да защитават личните си данни, да се ориентират в практиките за сигурно удостоверяване на самоличността и да оценяват критично рисковете в интернет. Укрепването на компетенциите в областта на киберсигурността не само насърчава по-безопасното участие в цифровото общество, но и подобрява пригодността за заетост в една работна сила, която все повече разчита на сигурно управление на данните

Всестранното образование в областта на ИИ и онлайн сигурността трябва да бъде разработено така, че да обхваща както теоретичното разбиране, така и приложните умения. Основните области, на които трябва да се наблегне при основните компетенции в областта на ИИ и

киберсигурността, трябва да включват:

- Механизми и функционалност на ИИ: разбиране на основните концепции на ИИ, включително машинно обучение, невронни мрежи и автоматизация, за да се развие практическо съзнание за възможностите и ограниченията на ИИ.
- Пристрастност, етика и отговорно използване на ИИ: проучване на етичните съображения в ИИ, включително намаляване на пристрастността, прозрачност и отчетност, за да се насърчи критичното взаимодействие с инструменти, задвижвани от ИИ.
- Основи на киберсигурността: овладяване на ключови принципи като криптиране на данни, мрежова сигурност и защита на личните данни, за да се сведе до минимум излагането на киберзаплахи.
- Осъзнаване на заплахите и стратегии за цифрова безопасност: разпознаване на фишинг измами, рискове от зловреден софтуер и тактики за социално инженерство за изграждане на проактивни навици за сигурност.
- Въздействието на ИИ върху заетостта и цифровата работа: проучване на това как ИИ преобразува индустриите и какви умения са необходими, за да се просперира в икономика, подсилена от ИИ.

За да се гарантира дългосрочна ефективност чрез прилагане на ориентиран към бъдещето подход към обучението, образованието в областта на ИИ и киберсигурността трябва да включва иновативни методики на преподаване, адаптирани към различни стилове на учене и различни среди. Ключовите стратегически елементи включват:

- Обучение на базата на сценарии: симулиране на реални киберзаплахи и приложения на ИИ за насърчаване на практическото решаване на проблеми и критичното мислене.
- Гамификация и интерактивни модули: използване на платформи за обучение, базирани на ИИ, и предизвикателства в областта на киберсигурността за повишаване на ангажираността и задържането на учащите.
- Междусекторно сътрудничество: партньорство с технологични фирми, експерти по киберсигурност и политически организации за предлагане на менторство, стажове и възможности за учене чрез опит.
- Пътища за учене през целия живот: създаване на мрежи за продължаващо обучение, програми за сертифициране и дигитални форуми, където младите хора могат непрекъснато да усъвършенстват уменията си и да бъдат в крак с технологичните

постижения.

Разбирането и интегрирането на концепциите за ИИ и киберсигурност е от основно значение за цифровата устойчивост и професионалното овластяване на уязвимите млади хора. Тези компетенции не само подобряват способността им да участват безопасно в цифровите пространства, но и ги позиционират като информирани участници в работната сила, задвижвана от ИИ. Чрез приемането на стратегически, етичен и приобщаващ подход към образованието в областта на ИИ и сигурността, заинтересованите страни могат да създадат пътища към по-голяма цифрова справедливост, професионална интеграция и дългосрочна социално-икономическа стабилност.

2.3. ИЗГРАЖДАНЕ НА МЕНТОРСКИ ПРОГРАМИ, АДАПТИРАНИ КЪМ НУЖДИТЕ НА МЛАДИТЕ ХОРА ОТ МАРГИНАЛИЗИРАНИ ГРУПИ

Програмите за менторство служат като крайъгълен камък за развитието и овластяването на уязвимите млади хора, особено в цифровата среда. Чрез насърчаване на структурирано насочване, придобиване на умения и професионален опит, добре разработените инициативи за менторство създават устойчиви пътища за социална и икономическа мобилност. Ефективното менторство обаче трябва да бъде внимателно съобразено с уникалните нужди на всеки индивид, като се гарантира, че участниците получават целенасочена подкрепа, която съответства на техните стремежи, предизвикателства и способности за учене. Успешната персонализирана менторска програма не е универсална инициатива, а изисква стратегически подход, основан на данни, който отчита разнообразните обстоятелства на участниците. Следните елементи съставляват основата на една ефективна менторска рамка.

1. Оценка на нуждите и персонализирани пътища за учене

- Провеждане на задълбочени оценки за оценка на предишните
- знания, технически компетенции и социално-икономически произход.
- Определяне на лични и професионални цели, за да се гарантира менторски опит, който е едновременно амбициозен и реалистичен.
- Проектиране на адаптивни пътища за учене, които отговарят на различни нива на компетентност, от основни дигитални умения до напреднали технически умения.

2. Структурирани многостепенни модели на менторство

- Прилагане на комбинация от индивидуално менторство, групи за взаимно обучение и семинари, водени от експерти, за да се осигури цялостно насочване.
- Предлагане на многостепенни менторски програми, които се развиват с напредъка на менторите, като се осигурява непрекъснато развитие и усъвършенстване на уменията.
- Улесняване на подбора на ментори въз основа на професионалните интереси, като се гарантира, че менторите са съчетани с експерти от индустрията, които могат да предоставят подходящи познания и насоки за кариерното развитие.

3. Сътрудничество с индустрията и излагане на реални условия

- Партньорство с технологични фирми, агенции за киберсигурност и изследователски институти в областта на изкуствения интелект, за да се предостави на менторите достъп до най-новите иновации и динамиката на работното място.
- Предлагане на структурирани стажове и възможности за чиракуване, за да се преодолее разликата между теоретичните знания и практическото им приложение.
- Ангажиране на ментори с разнообразен професионален опит, за да се предостави на менторите цялостен поглед върху нововъзникващите кариерни траектории.

4. Развитие на умения отвъд техническото обучение

- Интегриране на обучение по меки умения, като критично мислене, решаване на проблеми, комуникация и лидерство, в програмата за менторство.
- Насърчаване на етични дискусии относно изкуствения интелект, цифровата сигурност и отговорното онлайн поведение, за да се гарантира, че менторите развиват principen подход към използването на технологиите.
- Предоставяне на психологическа подкрепа и упражнения за изграждане на устойчивост, за да се помогне на стажантите да се справят с предизвикателствата както в професионалния, така и в личния си

5. Непрекъсната оценка и оптимизация на програмата

- Установяване на измерими показатели за успех, за да се проследява напредъкът на менторите и ефективността на програмата.
- Въвеждане на механизми за обратна връзка, които позволяват повтарящи се подобрения, за да се гарантира, че програмата остава актуална и ефективна.
- Включване на анализи, базирани на изкуствен интелект, за оценка на нивата на ангажираност, резултатите от обучението и областите за подобрене в реално време.

Освен придобиването на непосредствени умения, менторските програми имат трансформираща роля в оформянето на дългосрочната кариерна траектория и личностното развитие на уязвимите младежи. Чрез насърчаване на култура на непрекъснато учене, професионална адаптивност и етична отговорност, тези инициативи дават възможност на хората да просперират в един все по-дигитализиран свят. Освен това, като предоставя на менторите инструменти, с които да станат бъдещи ментори, една добре структурирана програма гарантира продължаването на споделянето на знания и подобряването на общността. Проектирането на менторски инициативи, които отговарят на специфичните нужди на младежите в неравносйно положение, изисква добре обмислена, персонализирана и далновидна стратегия. Чрез прилагането на персонализирани образователни пътеки, насърчаването на сътрудничеството с заинтересовани страни от индустрията и възприемането на всеобхватни рамки за развитие, тези програми проправят пътя за трайни възможности, които подкрепят както кариерното развитие, така и личностното обогатяване. С развитието на цифровите технологии трябва да се развиват и рамките за менторство, за да се гарантира, че никой не остава изоставен в стремежа си към технологична грамотност и кариерна успеваемост.

Младите хора от ромски и бежански произход, както и лицата, които не са в образование, заетост или обучение (NEET), и безработните, както и жените, се сблъскват със значителни пречки пред цифровото образование и участието на пазара на труда. Езиковите ограничения, социално-икономическите неравенства, системната дискриминация и културните бариери възпрепятстват способността им да развиват основни компетенции, като по този начин ограничават възможностите им за достъп до заетост или повторно включване в заетостта поради недостатъчна институционална подкрепа или липса на необходимите

умения.

В края на курса участниците ще могат да:

- Разработват структурирани, но адаптивни менторски планове, съобразени с конкретните нужди на целевите уязвими младежи, като включват стратегии, отчитащи културните и половите особености, заедно с цифрови инструменти за подобряване на достъпността и ангажираността.
- Да се справят с предизвикателствата пред заетостта, като ограничени езикови умения, липса на социални мрежи и непризнати квалификации, чрез целенасочена подкрепа, обучение по дигитални умения и професионално ориентиране.
- Укрепват културната идентичност и чувството за принадлежност на менторите чрез интегриране на личностното развитие с дигиталната грамотност, като осигуряват цялостно развитие и увереност в професионалната среда.
- Насърчаване на дългосрочното участие и увереността в работата с цифрови технологии чрез последващи действия и непрекъсната подкрепа.
- Създаване на безопасни пространства за учене, които укрепват идентичността, увереността и чувството за принадлежност, като насърчават активното участие както в професионалната, така и в общностната среда.

2.4. ПРИЛАГАНЕ НА НЕФОРМАЛНИ МЕТОДИ ЗА МЕНТОРСТВО НА УЯЗВИМИ МЛАДЕЖИ

Неформалното образование се отнася до структурирано учене, което се осъществява извън традиционната академична среда и се фокусира върху гъвкавостта, ангажираността на учащите и придобиването на практически умения. За разлика от формалното образование със стандартизирани учебни програми, неформалните методи дават приоритет на ученето чрез опит, подходите на участие и приложението в реалния живот. Те са особено ефективни за уязвими млади хора, които са изправени пред изключване, езикови бариери или социално-икономически затруднения.

В края на курса участниците ще могат:

 Ефективно да подготвят възрастни учащи с необходимите умения, за да станат дигитални ментори, като използват динамични и интерактивни методи на преподаване, които насърчават ангажираността, сътрудничеството и задълбоченото учене. По-долу са представени основните педагогически подходи, заедно с конкретни приложения, адаптирани към контекста на обучението на дигитални мен

1. Интерактивни семинари: това са структурирани учебни сесии, в които участниците активно се включват в практически дейности, дискусии и упражнения за решаване на проблеми, вместо пасивно да получават информация. Този подход насърчава критичното мислене, сътрудничеството и ученето чрез опит.
2. Учене от връстници: то се възползва от обмена на знания и опит между участниците, като създава среда за съвместно учене, в която всеки индивид допринася и се възползва от колективния опит на групата. Това засилва ученето, като същевременно симулира реални сценарии на наставничество.
3. Разказване на истории за културно изразяване: служи като мощно средство за предаване на сложни идеи, лични преживявания и културни ценности. Подобрява емоционалната връзка и прави абстрактните концепции по-осезаеми. Историите могат да бъдат събрани в ресурс за бъдещи ментори, насърчавайки емпатията и културното съзнание.
4. Гамификация за повишаване на мотивацията: тя интегрира елементи от дизайна на игрите – като предизвикателства, награди и състезания – в образователните преживявания, за да повиши мотивацията и ангажираността. Класации и награди за постигнати резултати могат да повишат мотивацията и да насърчат участието.
5. Ролеви игри: потапят учащите в симулирани ситуации от реалния живот, позволявайки им да практикуват умения, да предвидят предизвикателства и да усъвършенстват подхода си в контролирана среда. Това упражнение изгражда увереност и адаптивност.
6. Проектно-базирано обучение, съобразено с реални предизвикателства (PBL): насърчава участниците да прилагат знанията си към реални проблеми, като по този начин се насърчава автономността, уменията за решаване на проблеми и значимото участие. Това може да включва разработване на поредица от уроци за начинаещи, организиране на събитие за техническа поддръжка на общността или съвместно създаване на онлайн център за ресурси за дигитална грамотност.

Чрез интегрирането на тези методологии в учебната програма бъдещите цифрови ментори не само ще придобият технически знания, но и ще развият педагогическите и междуличностните умения, които са от съществено значение за насочването на бенефициентите към цифрово овластяване. Тези подходи:

- Насърчават активното участие, критичното мислене и уменията за решаване на проблеми, като ангажират активно младите учаци в процеса на учене, като същевременно укрепват тяхната увереност, устойчивост и чувство за принадлежност.
- Създават приобщаваща среда за наставничество, която зачита културното многообразие и се занимава с предизвикателства като дискриминация, езикова изолация, социално-икономическо изключване и ограничен достъп до образование. Участниците ще научат как да създават приобщаващи и подкрепящи среди за учене, които изграждат доверие, насърчават мотивацията и предоставят съобразени с нуждите насоки, за да помогнат на младите хора да се справят със социал
- Адаптиране на техниките за наставничество към различни стилове на учене, като се използват активно слушане, изграждане на емпатия, разрешаване на конфликти и мотивационно коучинг, за да се предостави персонализирано и овластяващо насочване.

3. СТРУКТУРА И СЪДЪРЖАНИЕ НА УЧЕБНАТА ПРОГРАМА

Модул	Заглавие	Основно съдържание	Методи на преподаване	Продължителност
3.1	Въведение в менторството	Концепцията за дигитално менторство; Ролята на ментора; Комуникационни и лидерски умения	Интерактивни презентации, ролеви игри	4
3.2	Цифрово включване	Значението на цифровото приобщаване; Уязвими групи и техните предизвикателства в цифровата ера	Казуси, групови дискусии	3 ч.
3.3	Цифрови инструменти	Използване на приложения за самооценка, инструменти за онлайн сътрудничество, образователни платформи	Практически дейности, семинари	4 ч.

3.4	Онлайн безопасност	Киберсигурност; защита на личните данни; борба с дезинформацията	Симулации, дебати	3 ч.
3.5	Изкуствен интелект	Въведение в изкуствения интелект; Практически приложения за заетост и професионално развитие	Интерактивни презентации, упражнения	4 ч.
3.6	Нови технологии	Интернет на нещата (IoT); Използване на облачни технологии; Създаване на мултимедийно съдържание	Работни групи	3 ч.
3.7	Създаване на менторска програма	Проектиране на персонализирана менторска програма за уязвими млади хора	Групови проекти, мозъчна атака	4 ч.
3.8	Оценка и заключения	Оценка на уменията; Самооценка и обратна връзка	Тестове, рефлексивни дискусии	3 ч.

3.1. МОДУЛ 1 – КОНЦЕПЦИЯТА ЗА ЦИФРОВО МЕНТОРСТВО; РОЛЯТА НА МЕНТОРА; КОМУНИКАЦИОННИ И ЛИДЕРСКИ УМЕНИЯ

Учебни цели/результати		
Знания	Умения	Нагласи
Участниците разбират основните принципи на цифровото менторство и ролята на ментора.	Участниците са способни да слушат активно, да общуват по включващ начин, да осигуряват мотивационно лидерство и да управляват разрешаването на конфликти.	Участниците притежават емпатия, межкултурна отвореност, социална отговорност и ангажираност към включването.

Цифровото менторство използва цифрови инструменти и платформи, за да насочва хората в придобиването на основни цифрови компетенции и подобряването на уменията за заетост. Тази практика улеснява достъпа до образователни ресурси и дава възможност на учащите да се ориентират в цифровата среда, като по този начин се намаляват предизвикателствата, породени от социалните и икономическите

неравенства. В този контекст цифровият ментор поема многостранна роля на водач, образовател и мотиватор, като предлага целенасочени инструкции за ефективното използване на цифровите технологии и едновременно с това насърчава подкрепяща среда, която се занимава с проблеми като цифровото изключване и дискриминацията. Освен това ефективното цифрово менторство се основава на солидни комуникационни и лидерски умения, включително активно слушане, ясна и приобщаваща комуникация, емпатия, мотивационно лидерство и конструктивно разрешаване на конфликти.

Тези умения са от решаващо значение за установяването на значими отношения между ментора и ментирания, които не само насърчават техническата компетентност, но и допринасят за цялостното личностно развитие на ментирания.

Тяхната роля включва:

- **Предоставяне на насоки** за използването на цифрови инструменти за учене, търсене на работа и комуникация.
- **Укрепване на увереността** чрез създаване на подкрепяща и насърчаваща среда за учене.
- **Справяне с предизвикателства** като цифрово изключване, дискриминация или липса на достъп до ресурси.
- **Насърчаване на критичното мислене** за онлайн безопасността, цифровата етика и отговорното използване на технологиите.
- **Активно слушане:** Разбиране на нуждите, предизвикателствата и целите на менторите.
- **Ясна и приобщаваща комуникация:** Използване на достъпен език и адаптиране към различни стилове на учене.
- **Емпатия и емоционална интелигентност:** Изграждане на доверие и предоставяне на персонализирана подкрепа.
- **Мотивационно лидерство:** насърчаване на менторите да останат ангажирани с ученето и личностното развитие.
- **Решаване на конфликти:** Конструктивно справяне с предизвикателствата или недоразуменията.

С овладяването на тези елементи менторите могат да създадат значими връзки с менторите, като насърчават както дигиталната грамотност, така и личностното развитие.

3.1.1. Обща цел

Да се дадат на менторите възможности да подкрепят ефективно уязвимите младежи чрез дигитално менторство, като разберат основните му принципи, приемат ролята си и подобрят комуникационните си и лидерски умения – всичко това чрез интерактивни упражнения, включително ролеви игри и сесии за мозъчна атака.

3.1.2. Въведение в дигиталното менторство

Цел 1: Изграждане на солидно разбиране за дигиталното менторство и ползите от него за уязвимите групи.

Съдържание 1:

- **Очаквания:** Какво е ментор? Какво е дигитално менторство? Какви са предизвикателствата, пред които могат да се изправят уязвимите младежи при достъпа до дигитално менторство?
- **Дейност:** Участниците се канят да качат своите размисли на интерактивна дъска с няколко реда за себе си и да споделят своите очаквания, определение за дигитално менторство и уязвимостта, с която могат да се сблъскат менторите, на стикери в Canva.
- **Задача:** В малки групи обсъдете ролята на цифровия ментор и менторството, както и уникалните предизвикателства, пред които са изправени уязвимите младежи при достъпа до цифрови умения, и обсъдете как цифровото менторство може да отговори на тези предизвикателства.
- **Определение:** Какво е дигитално наставничество ще бъде определено в дигитална презентация, в която се подчертават приликите с предложенията на участниците.
- **Значение за уязвимите младежи:** Помага на бежанци, роми, младежи, които не са в образование, заетост или обучение (NEET), и жени да преодолеят географски, социални и икономически бариери. Два примера за дейности, полезни за постигането на тази цел.
- **Работа в екип:** Участниците ще бъдат организирани в екипи, като се насърчава разнообразието на умения и гледни точки. На всеки екип ще бъде възложена уникална поредица от уязвимости и предизвикателства, свързани с цифровото обучение, които трябва да бъдат решени

- **Ролева игра:** В групи, една група играе ролята на ментиран (с предоставен профил, например бежанец с ограничен достъп до технологии), а другата – на ментор, който инициира дигиталното менторство и се опитва да преодолее проблем.
- **Дебрифинг и размисъл:**
 - След играта ще се проведе дебрифинг, който ще даде възможност на екипите да размислят върху опита си.
 - Участниците ще обсъдят ефективността на стратегиите си и ще споделят идеите, които са придобили от предизвикателствата, с които са се сблъскали.

Цел 2: Ролята на ментора и комуникационни умения. Определяне на ролята на ментора и подобряване на основните комуникационни умения в дигитален контекст.

Съдържание 2:

Ролята на ментора:

- Действа като водач, ролеви модел и фасилитатор при поставянето на цели.
- Изгражда доверие и се адаптира към културните и личните нужди на ментора.

Ефективна комуникация:

- Активно слушане, яснота в инструкциите и адаптиране на съобщенията към нивото на дигитална грамотност на ментирания.
- Преодоляване на бариери като езикови различия и ограничен цифров речник.

3.2. МОДУЛ 2 – ЦИФРОВА ИНТЕГРАЦИЯ: ЗНАЧЕНИЕТО НА ЦИФРОВАТА ИНТЕГРАЦИЯ; УЯЗВИМИ ГРУПИ И ТЕХНИТЕ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА В ЦИФРОВАТА ЕРА

Учебни цели/резултати		
Знания	Умения	Нагласи
Участниците дават определение на цифровото включване и разпознават социално-икономическите и културните бариери.	Участниците са в състояние да правят анализ на нуждите, да разказват истории, да участват в картиране.	Участниците са в състояние да проявяват емпатия към неравенството, да прилагат подход, ориентиран към човека, и да се стремят към равнопоставеност.

Тази сесия използва педагогически модел, ориентиран към човека и участието. Ученето чрез конкретни случаи, интерактивното картографиране и разказването на истории с рефлексия насърчават емпатията и многоизмерното разбиране. Вместо да разглежда цифровото изключване като абстрактен проблем, курсът основава дискусията на лични преживявания и данни, специфични за региона.

3.2.1. Учебни цели

- Дефиниране на цифровото приобщаване и изясняване на неговото значение в съвременния образователен контекст.
- Идентифицирайте системните, социално-икономическите и културните бариери, които пречат на достъпа до цифрови ресурси за уязвимите младежи.
- Да се признае стратегическата роля на наставниците в насърчаването на цифровото равенство.

3.3. МОДУЛ 3 – ЦИФРОВИ ИНСТРУМЕНТИ: ИЗПОЛЗВАНЕ НА ПРИЛОЖЕНИЯ ЗА САМООЦЕНКА, ИНСТРУМЕНТИ ЗА ОНЛАЙН СЪТРУДНИЧЕСТВО, ОБРАЗОВАТЕЛНИ ПЛАТФОРМИ

Учебни цели/результати		
Знания	Умения	Нагласи
Участниците са запознати с основните образователни платформи и инструменти за сътрудничество.	Участниците могат да използват на практика приложения за самооценка, онлайн платформи за сътрудничество и инструменти за управление на обучението.	Участниците могат да проявяват проактивност в ученето, адаптивност към технологиите и дух на сътрудничество.

Сесията използва практическа, опитна методология. Чрез структура на „учене чрез правене“ преподавателите придобиват увереност в използването на инструменти, които насърчават сътрудничеството, оценяването и управлението на ученето.

В същото време сесията следва лабораторен подход, включващ насочено практическо обучение и съвместно преподаване между колеги. Акцентът е поставен върху решаването на проблеми в реално време и адаптирането към различни нужди на менторството.

3.3.1. Учебни цели

- Придобиване на умения за работа с различни цифрови инструменти, които подпомагат образователните и менторските процеси.
- Да се научат да интегрират цифрови платформи в персонализирани стратегии за учене и ангажираност за уязвими младежи.

3.4. МОДУЛ 4 – ОНЛАЙН БЕЗОПАСНОСТ: КИБЕРСИГУРНОСТ; ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ; БОРБА С ДЕЗИНФОРМАЦИЯТА

Учебни цели/резултати		
Знания	Умения	Нагласи
Участниците са запознати с основните понятия в областта на киберсигурността, защитата на личните данни и дигиталното гражданство.	Участниците са в състояние да откриват онлайн заплахи, да проверяват източниците и да насърчават критичното мислене.	Участниците са в състояние да проявяват етично съзнание, цифрова отговорност и внимание към безопасността.

Чрез симулации на базата на сценарии и диалектични дебати, сесията насърчава преподавателите да изследват сложни етични и свързани със сигурността проблеми. Симулациите имитират реални онлайн среди, за да развият практическо съзнание. По-точно, интерактивните симулации и критичните дебати пренасят абстрактните концепции за безопасност в ежедневната реалност на менторството. Участниците изследват нюансите на уязвимостта в онлайн пространството чрез игри и казуси.

3.4.1. Учебни цели

- Разбиране на ключови концепции в областта на цифровата безопасност, включително защита на данните и цифрово гражданство.
- Да се подготвят наставниците да обучават наставниците как да идентифицират онлайн заплахи и да развиват критично мислене срещу дезинформацията.

3.5. МОДУЛ 5 – ИЗКУСТВЕН ИНТЕЛЕКТ: ВЪВЕДЕНИЕ В ИИ; ПРАКТИЧЕСКИ ПРИЛОЖЕНИЯ ЗА ЗАЕТОСТ И ПРОФЕСИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

Учебни цели/резултати		
Знания	Умения	Нагласи
Участниците са запознати с основните понятия за ИИ и машинно обучение и техните приложения в образованието и заетостта.	Участниците могат да експериментират с инструменти за ИИ, като критично оценяват етичните им последствия.	Участниците са способни да проявяват любознателност към иновациите, критично мислене и етично мислене.

Чрез комбинация от лекции с мултимедийно подпомагане и лабораторни занятия, преподавателите ангажират участниците както концептуално, така и практически с изкуствения интелект. Акцентът върху интерактивността гарантира контекстуално разбиране.

Това е комбинирана сесия с кратки концептуални въведения, последвани от интензивно експериментиране с инструменти. Преподавателите се занимават с ИИ не само като потребители, но и като оценители и дизайнери.

3.5.1. Учебни цели

- Овладейте основните концепции на изкуствения интелект и машинно обучение.
- Изследвайте приложенията на ИИ в контекста на образованието и професионалното развитие.
- Критично оценяване на етичните последствия от използването на AI инструменти в образованието.

3.6. МОДУЛ 6 – НОВИ ТЕХНОЛОГИИ: ИНТЕРНЕТ НА НЕЩАТА (IOT); ИЗПОЛЗВАНЕ НА ОБЛАЧНИ ИЗЧИСЛИТЕЛНИ ТЕХНОЛОГИИ; СЪЗДАВАНЕ НА МУЛТИМЕДИЙНО СЪДЪРЖАНИЕ

Учебни цели/резултати		
Знания	Умения	Нагласи
Участниците са запознати с основите на IoT, изчислителните облаци и създаването на мултимедийно съдържание.	Участниците са в състояние да прилагат нововъзникващите технологии в менторски и образователни дейности.	Участниците могат да упражняват иновативно мислене, отворено към промени и ориентирано към експериментиране.

Сесията използва проектно-базирано обучение. Чрез проучвателни семинари участниците придобиват концептуални познания, докато експериментират с практическото приложение.

Сесиите са структурирани около кратки спринтове: всеки сегмент представя дадена технология и веднага потапя участниците в насочено предизвикателство.

3.6.1. Учебни цели:

- Запознаване с нововъзникващите технологии и техния потенциал в приобщаващото образование.
- Прилагане на инструменти като IoT, облачни изчисления и създаване на мултимедийно съдържание в менторските практики.

3.7. МОДУЛ 7 – СЪЗДАВАНЕ НА МЕНТОРСКА ПРОГРАМА. ПРОЕКТИРАНЕ НА ПЕРСОНАЛИЗИРАНА МЕНТОРСКА ПРОГРАМА ЗА УЯЗВИМИ МЛАДЕЖИ

Учебни цели/резултати		
Знания	Умения	Нагласи
Участниците са запознати със структурата и ключовите компоненти на ефективна менторска програма.	Участниците са в състояние да правят оценка на нуждите, стратегическо планиране, набиране и обучение на ментори, интегриране на дигитални инструменти.	Участниците са в състояние да упражняват лидерски умения, да разработват програми с включващ подход и да поемат образователна отговорност.

Менторската програма за уязвими млади хора служи като важен мост към цифровото овластяване, като предоставя структурирана подкрепа, насоки и ресурси, за да им помогне да се ориентират в цифровия свят безопасно и ефективно. Много млади хора се сблъскват с пречки като липса на достъп до технологии, ограничена цифрова грамотност, рискове за киберсигурността и социално изключване. Добре структурирана менторска програма може да отговори на тези предизвикателства, като насърчава включването, изгражда цифрово доверие и предоставя на менторите основни умения за образование, заетост и личностно развитие.

Изготвянето на менторска програма изисква структуриран подход, който гарантира, че както менторите, така и менторите имат ясни очаквания и пътища за ангажираност. Ключовите стъпки за изготвяне на ефективна менторска програма включват:

- **Определяне на целите:** Поставяне на ясни цели за това, което програмата се стреми да постигне (например цифрова грамотност, кариерно развитие, личностно израстване).
- **Идентифициране на целевата аудитория:** Разбиране на специфичните нужди, предизвикателства и демографски характеристики на менторите.
- **Структуриране на програмата:** Определяне на продължителността, честотата на взаимодействията и методите на менторство (индивидуално или групово менторство, онлайн или лично).

- **Избор и обучение на ментори:** Набиране на подходящи ментори и предоставяне на необходимите им умения и инструменти.
- **Избор на цифрови инструменти и ресурси:** Интегриране на подходящи платформи, софтуер и ресурси за улесняване на менторските сесии.
- **Внедряване на механизми за оценка и обратна връзка:** Създаване на система за проследяване на напредъка, събиране на обратна връзка и подобряване на програмата с течение на времето.

Тази сесия ще предостави на участниците практически опит в разработването на структурирана менторска програма, като се фокусира върху всяка от тези стъпки чрез интерактивни упражнения, сесии за мозъчна атака и съвместна работа в група. Въз основа на дизайн мисленето, сесията подкрепя идеите чрез структурирана мозъчна атака и итерация на прототипи. Разнообразни мнения се насърчават чрез взаимна критика.

3.7.1. Цел

Участниците ще проучат целта и въздействието на цифровото менторство за уязвими младежи, като разберат как то насърчава включването, развитието на умения и овластяването. Те ще идентифицират ключовите елементи и стъпки, необходими за разработването на ефективна менторска програма, включително определяне на цели, структуриране на сесии, подбор на ментори и интегриране на цифрови инструменти. Чрез съвместни дейности те ще разработят структурирана рамка за менторство, съобразена с нуждите на менторите, като прилагат стратегическо планиране и техники за решаване на проблеми. Този процес ще подобри критичното им мислене и уменията им за работа в екип, като ги снабди с познания и увереност за реализиране на ефективни инициативи за менторство.

1. Въведение в менторските програми

Цел: Да се предостави основно разбиране за съществените компоненти на менторската програма.

Съдържание

- Дефиниция и цел на менторската програма за уязвими млади хора.
- Ролята на дигиталните ментори и тяхното влияние.

- Стъпки при разработването на структурирана менторска програма.

2. Идентифициране на нуждите на менторите

Цел: Да се помогне на участниците да анализират и определят нуждите на целевата си аудитория.

Съдържание:

- Общи предизвикателства, пред които са изправени уязвимите младежи (например цифрово изключване,
- рискове за киберсигурността, липса на увереност в работата с цифрови технологии).
- Как да се проведе оценка на нуждите (анкети, интервюта, наблюдения).
- Стратегии за изграждане на доверие и ангажираност.

3. Изграждане на доверие и ангажираност

Задача: Интерактивна дискусия и практически упражнения

Участниците ще обсъдят реални сценарии, в които доверието и ангажираността са били успешно или неуспешно установени в менторски ситуации. След това ще се включат в упражнение за изграждане на доверие, в което ще практикуват активно слушане, емпатия и техники за изграждане на взаимоотношения чрез разказване на истории в двойки. В тази дейност всеки участник споделя личен опит, докато партньорът му практикува ангажирано, несъдещо слушане и отговаря с подкрепяща обратна връзка. Това упражнение ще помогне да се засили значението на доверието в менторството и ще предостави практически стратегии за насърчаване на силни взаимоотношения между ментор и ментиран.

Дебрифинг: След двете дейности участниците ще размислят кои стратегии са били най-ефективни за оценяване на нуждите и изграждане на доверие, като обсъдят как тези техники могат да бъдат приложени в реални менторски ситуации. Фасилитаторът ще обобщи основните изводи и най-добрите практики за осигуряване на значими и ефективни отношения между ментори и менторирани.

4. Структуриране на менторска програма

Цел: Да се насочат участниците в изработването на конкретна и структурирана рамка за менторство.

Съдържание:

- Определяне на целите на програмата и измерими резултати.
- Структуриране на менторските сесии: честота, продължителност и начини на взаимодействие.
- Ефективен подбор и обучение на ментори.
- Избор и интегриране на дигитални инструменти за онлайн менторство.

3.8. МОДУЛ 8 – ОЦЕНКА И ЗАКЛЮЧЕНИЕ. ОЦЕНКА НА УМЕНИЯТА, САМООЦЕНКА И ОБРАТНА ВРЪЗКА

Учебни цели/резултати		
Знания	Умения	Нагласи
Участниците са запознати с методите за оценка на уменията, самооценка и конструктивна обратна връзка.	Участниците са в състояние да провеждат тестове, да интерпретират резултатите и да дават ефективна обратна връзка.	Участниците са способни да проявяват рефлексивно мислене, отвореност към непрекъснато усъвършенстване и увереност в собствените си способности.

Оценяването на менторската програма е от съществено значение за измерване на нейния успех, идентифициране на области за подобрене и гарантиране, че както менторите, така и менторите се възползват от опита. Тази сесия ще се фокусира върху ефективни техники за оценяване, методи за самооценка и събиране на значима обратна връзка за подобряване на бъдещите менторски инициативи. В тази сесия се използва окончателен рефлексивен модел, който балансира обобщаващата оценка с интроспективен диалог и планиране. Приоритет се дава на активното участие на учащите.

3.8.1. **Обща цел и конкретни цели на обучението**

Да се даде възможност на участниците да разберат и прилагат практически методи за оценяване на умения, провеждане на самооценки и предоставяне на ефективна обратна връзка. Сесията акцентира върху използването на тестове, рефлексивни дискусии и ролеви игри за затвърждаване на наученото и насърчаване на непрекъснатото усъвършенстване.

До края на сесията участниците ще имат ясно разбиране за целта и методите за оценка на уменията и самооценка, което ще им позволи да оценяват ефективно компетенциите. Те ще могат да провеждат самооценки, да интерпретират резултатите от тестове, за да идентифицират пропуски в знанията, и да прилагат тези познания за непрекъснато усъвършенстване. Чрез ролеви игри и рефлексивни дискусии те ще развият способността да дават и получават конструктивна обратна връзка, подобрявайки своите комуникационни и менторски умения. В крайна сметка участниците ще бъдат подготвени да интегрират тези техники в своите менторски или учебни среди, като насърчават растежа и развитието както на менторите, така и на менторите.

1. **Конкретни цели на обучението:**

- Провеждане на самооценка и оценка на резултатите от обучението.
- Разработване на персонализиран план за непрекъснато повишаване на цифровите умения.
- Насърчаване на рефлексивното мислене като инструмент за професионално развитие.

2. **Въведение и обзор на сесията**

Цел

Подгответе участниците, като обясните важността на оценяването на уменията, самооценката и обратната връзка за развитието на личните и дигиталните умения.

Съдържание

- **Оценка на уменията:** Процесът на оценяване на знанията, способностите и областите за подобрене.
- **Самооценка:** Инструмент, който помага на хората да оценят собствените си умения, силни страни и области за развитие.

- **Обратна връзка:** Информация, предоставена от други лица, която помага на хората да идентифицират областите, в които са успешни, и областите, в които могат да се подобрят.

3. Разбиране на оценката на уменията

Цел

Научете концепцията за оценка на уменията и разгледайте различни методи за измерване на компетенциите.

Съдържание

- **Методи за оценка на уменията:** Те включват наблюдение, тестове и задачи за изпълнение. Участниците проучват как тези методи предоставят информация за индивидуалните способности и идентифицират области за подобрене.
- **Предимства на оценяването на уменията:** Разбиране на силните страни, преодоляване на пропуските в уменията и поставяне на измерими цели.

4. Техники за самооценка

Цел

Развитие на самосъзнание чрез инструменти за самооценка и рефлексивни практики.

Съдържание

- **Инструменти за самооценка:** Методи като рефлексивни дневници, скали за самооценка и контролни списъци помагат на участниците да оценят собствените си умения и напредъка в развитието си.
- **Роля на самооценката:** В процеса на непрекъснато учене самооценката помага на хората да идентифицират своите силни страни и области за развитие и да поемат отговорност за своето учене.

5. Ефективни техники за обратна връзка

Цел

Научете как да давате и получавате конструктивна обратна връзка, която насърчава растежа.

Съдържание

- **Принципи на конструктивната обратна връзка:** Фокусирайте се върху конкретността, навременността и емпатията. Добрата обратна връзка помага за насочване на подобренията, без да обезкуражава индивида.
- **Самообратната връзка и външната обратна връзка:** Разпознайте разликата и как двете могат да се допълват в насърчаването на растежа.

6. Заключителна дискусия за размисъл и преговор на теста

Цел

Консолидирайте наученото през деня чрез рефлексивен диалог и заключителен тест, за да насърчите рефлексивната синтеза и да гарантирате колективното приключване на обучението. Заключителната рефлексивна дискусия, съчетана с кратък тест, служи като важен момент за **приключване, свързване и калибриране**. Тази кратка, но целенасочена сесия е предназначена да:

- Насърчи участниците да изразят и усвоят собствения си път на учене.
- Засилване на основните дигитални компетенции чрез колективна синтеза.
- Да насърчи метакогнитивното съзнание и подкрепеното от колегите прозрение.
- Изясняване на останалите недоразумения, идентифицирани чрез финалния тест.

Проведена в инклузивен, диалогичен формат, тази заключителна дейност е в съответствие с принципите на **теорията за трансформативно учене** и цени преподавателя както като учащ, така и като рефлектиращ практик. Въпреки краткостта си, **заключителната рефлексивна дискусия и преглед на теста** функционират като компактен педагогически ритуал, съчетаващ

признание, консолидация и колективно вдъхновение. Те гарантират, че преподавателите не напускат курса само с информация, а с **увереност, яснота и ангажираност** – готови да водят следващото поколение учащи през цифровата граница.

Съдържание

- **Ключови идеи:** Обсъдете основните изводи от сесията, като се фокусирате върху това как оценяването, самооценяването и обратната връзка могат да бъдат приложени в работата или менторските практики на участниците.
- **Окончателен преглед на теста:** Участниците попълват кратък тест, за да прегледат ключовите концепции, обхванати в сесията. Това помага за затвърждаване на материала и изясняване на всички неясни области.

Структура и методология

Въведение – рефлексивна дискусия (5 минути)

Всеки участник отбелязва ключовите идеи от сесията и споделя една стратегия, която планира да приложи в своята менторска практика или личностно развитие.

Част 1 – Ръководен рефлексивен кръг (10 минути)

Метод: Пленарен диалог, използващ метафората „Цифров компас за менторство“.

Инструмент: По избор може да се използва инструмент за споделяне на бяла дъска (напр. **Miro** или **Jamboard**) за колективна визуална синтеза.

Част 2 – Интерактивен преглед на теста (10 минути)

Метод: Рекапитулация под формата на игра, използваща платформа за тестове.

Инструмент: **Kahoot!** или **Socrative** – прожектирани на екран, достъпни чрез мобилни устройства.

Структура

- Кратък тест с 5 въпроса, базиран на ключови елементи от курса за дигитална грамотност (например, идентифициране на сигурни

платформи, подходящо използване на ИИ в образованието или основи на GDPR).

- Всеки въпрос се обсъжда накратко след отговора, като фасилитаторът разяснява правилния отговор и изяснява често срещаните погрешни схващания.

4. МЕТОДИКИ И СТРАТЕГИИ ЗА УЧЕНЕ

Тази обучителна програма се основава на неформален и опитен подход към ученето, създавайки ангажираща, гъвкава и приобщаваща среда за учене. Тя използва разнообразни образователни техники, които отговарят на различни стилове и нужди на учене, като гарантира активно участие и развитие на практически умения.

Оттук нататък ще се позоваваме на понятието **„подход“** като набор от теоретични принципи и педагогически убеждения, които ръководят преподаването и ученето и влияят върху избора на методики и стратегии за обучение. Докато подходът се отнася до общата теоретична рамка, **методиката** представлява практическото приложение на тези теории чрез конкретни методи, техники и стратегии за преподаване.

За разработването на обучителния курс може да се използва интегрирана рамка, която включва хуманистичния подход, социалния конструктивизъм и технологично подпомаганото активно учене (TEAL), за да се създаде приобщаващо и ангажиращо учебно преживяване.

Хуманистичният подход дава приоритет на емоционалното благополучие, мотивацията и личностното развитие на учащите, като създава подкрепяща среда чрез дейности, основани на опита, като разказване на истории, ролеви игри и упражнения за осъзнатост. **Социалният конструктивизъм**, от друга страна, подчертава ученето като съвместен и интерактивен процес, насърчаващ наставничеството между връстници, групови проекти и задачи за решаване на реални проблеми, за да улесни изграждането на знания в смислен социален контекст. Междувременно **TEAL** използва цифрови инструменти и интерактивни платформи за повишаване на ангажираността на учащите, като включва геймификация, виртуални симулации и цифрово разказване на истории, за да насърчи автономността и активното участие.

Дизайнът на курса трябва да се основава на цялостен анализ на нуждите, като се гарантира съответствие с произхода и езиковите изисквания на учащите, последвано от методологии, основани на опит, сътрудничество и технологии, които насърчават както цифровата грамотност, така и личното овластяване. Стратегиите за оценяване трябва да бъдат рефлексивни и формиращи, като интегрират оценки на базата на портфолио, оценка от връстници и самооценка, както и механизми за непрекъсната обратна връзка, за да подкрепят напредъка и ангажираността на учащите.

Тази цялостна рамка гарантира, че учебният опит е приобщаващ, интерактивен и контекстуално уместен, като улеснява социалната и професионалната интеграция на уязвимите младежи, като същевременно насърчава личностното развитие и уменията за учене през целия живот

В тази светлина целият процес на учене е насочен към младежите, а дейностите са разработени така, че да ангажират физически и психологически и активно да включват младите хора в собствения им процес на учене, като използват техните компетенции, емоции и интелект. Тези подходи предоставят на участниците безопасно пространство за проучване, размисъл и разбиране на най-добрите практики за наставничество на уязвими младежи.

Учебната програма предлага редица предложени техники, но обучителите имат гъвкавостта да избират и адаптират дейностите в зависимост от целите на сесията, нуждите на участниците и стиловете им на учене. Това гарантира, че резултатите от ученето се постигат ефективно, като същевременно се насърчава приобщаваща и подкрепяща среда за учене. За да подобрите достъпността и ангажираността, обмислете включването на различни динамични техники, като например:

- **Обучение чрез опит:** Реални казуси, симулации и практически упражнения, които предоставят практически опит и възможности за решаване на реални проблеми.
- **Съвместно учене:** Екипни проекти, наставничество от колеги и групови дискусии за насърчаване на споделянето на знания, сътрудничеството и колективното решаване на проблеми.
- **Неформални методи:** Ролеви игри, творчески мозъчни бури и игрифицирано обучение за насърчаване на ангажираността, креативността и практическото приложение.
- **Групови проекти:** Насърчаване на работата в екип и критичното мислене чрез решаване на реални предизвикателства чрез проектно-базирано обучение.
- **Интерактивни презентации:** Увлекателни дискусии и мултимедийни презентации за подобряване на разбирането и активното участие.
- **Практически дейности:** Практически упражнения за развиване на

технически умения и дигитална грамотност.

- **Казуси и симулации:** Анализ на реални сценарии и потапящи симулации за развиване на критично мислене и умения за вземане на решения.
- **Дебати:** Насърчаване на критичен дискурс и разнообразни гледни точки за изграждане на аргументация, комуникационни умения и приобщаващо отношение.

5. ОЦЕНЯВАНЕ

5.1. ФОРМАТИВНО ОЦЕНЯВАНЕ: ПРЕДВАРИТЕЛНА ОБРАТНА ВРЪЗКА И РЕФЛЕКСИВНИ ДИСКУСИИ

Формативната оценка е жизненоважен компонент от програмата за обучение по дигитални умения, особено за уязвими младежи, тъй като осигурява непрекъснатата обратна връзка и рефлексивни дискусии, които насочват учащите през образователния им път. За разлика от сумативните оценки, които оценяват резултатите на учащите в края на курса, формативната оценка се фокусира върху наблюдение на напредъка и подкрепя за подобрене в реално време. Този непрекъснат процес помага на учащите да идентифицират своите силни и слаби страни, да коригират своите стратегии за учене и да изграждат увереност в своите дигитални умения. Освен това формативната оценка насърчава **автономността** на учащите, като им дава възможност да поемат отговорност за своето обучение. Тъй като учащите получават непрекъснатата обратна връзка и участват в рефлексивни дискусии, те се ангажират повече с напредъка си и са по-способни да адаптират стратегиите си. Тази автономност не само засилва мотивацията им, но и изгражда самочувствието и устойчивостта им – качества, които са особено ценни за уязвимите младежи, които могат да се сблъскат с предизвикателства извън своята учебна среда.

В основата на формативната оценка е **непрекъснатата обратна връзка**, която играе решаваща роля за усъвършенстването на уменията на учащите. Обратната връзка може да бъде под различни форми, като устни коментари, писмени оценки, дигитални тестове и оценки от съученици. Например, обратната връзка може да се фокусира върху способността на учащия да използва цифрови инструменти, да разрешава проблеми или да взаимодейства с цифрови платформи. Когато обратната връзка е конкретна, навременна и конструктивна, тя помага на учащите да направят незабавни подобрения, като насърчава по-дълбоко разбиране на материала и повишава тяхната увереност.

В допълнение към обратната връзка, **рефлексивните дискусии** са ключов елемент от формативната оценка. Тези дискусии, независимо дали са под

формата на групови размисли, водене на дневник или индивидуални сесии с ментор, позволяват на учащите да оценят своя процес на учене, да признаят напредъка си и да поставят цели за по-нататъшно усъвършенстване. Рефлексивните дейности насърчават метакогнитивните умения, като стимулират учащите да мислят за своето мислене, стратегиите си за учене и областите, които се нуждаят от внимание. Този рефлексивен процес помага на учащите да приемат грешките като възможности за учене, подобрявайки уменията им за решаване на проблеми и повишавайки мотивацията им. Участието в рефлексивни дискусии също така култивира нагласа за растеж, която е от съществено значение за поддържането на постоянство и ентусиазъм по време на обучението.

Формативната оценка може да включва дейности като тестове, цифрови симулации, партньорски рецензии, групови проекти и рефлексивни упражнения. Тези методи дават възможност на учащите да демонстрират своите цифрови компетенции, като същевременно получават конструктивна обратна връзка. Освен това цифровите платформи позволяват на преподавателите да следят напредъка на учащите в реално време, което помага за адаптиране на подходите на преподаване към индивидуалните нужди на учениците.

В заключение, формативното оценяване, чрез непрекъснатата обратна връзка и рефлексивни дискусии, е крайъгълен камък на успешната програма за обучение по дигитални умения за уязвими младежи. То не само подкрепя развитието на техническите умения, но и насърчава личностното развитие, автономността и устойчивостта. Чрез интегрирането на непрекъснатата обратна връзка и рефлексивни практики, програмата помага на учащите да изграждат увереност, да разпознават своите силни страни и да работят върху областите, в които могат да се подобрят.

В крайна сметка, формативната оценка дава възможност на уязвимите младежи да просперира в цифрови среди, подготвяйки ги за успех както в професионалния, така и в личния им живот.

5.2. СУМАТИВНА ОЦЕНКА: ТЕСТОВЕ ЗА ЦИФРОВИ УМЕНИЯ И САМООЦЕНКА

Обобщаващата оценка представлява кулминацията на учебния процес, преминал от участващите преподаватели в програмата за цифрово обучение. Тя е предназначена не само като мярка за усвояване на съдържанието, но и като структурирана възможност за рефлексия, валидиране на компетенции и стратегическо планиране за продължаващо професионално развитие. Тази последна фаза гарантира, че

преподавателите притежават цифровата грамотност, способността за критично мислене и педагогическата адаптивност, необходими за придружаване на уязвимите младежи в постоянно развиващата се технологична среда.

Стратегията за оценяване интегрира както **обективно тестване**, така и **рефлексивна самооценка**, комбинирайки количествени и качествени подходи, за да улови многоизмерния характер на дигиталните компетенции. Обобщаващата оценка в рамките на тази програма за обучение не е краен резултат, а по-скоро **стратегически трамплин**. Чрез валидиране на своите умения и изясняване на способността си за рефлексия, преподавателите получават възможност да поемат ролята си на **ментори с дигитална компетентност, етични ценности и педагогическа гъвкавост**. Чрез този процес на оценяване програмата се привежда в съответствие с европейските ценности за равенство, учене през целия живот и дигитално овластяване за всички.

5.2.1. Структура на обобщаващата оценка

А.1. Тестове за дигитални умения (обективна оценка)

Този компонент оценява оперативната компетентност на участниците в работата с различни цифрови инструменти, платформи и протоколи за безопасност, представени по време на курса. Той се фокусира върху практическото приложение, решаването на проблеми и вземането на решения в реалистични сценарии за наставничество.

Методите за оценяване могат да включват

- Симулации на базата на сценарии.
- Цифрови упражнения, базирани на задачи.
- Тестове за интегриране на инструменти.

А.2. Критерии за оценяване

- Точност и пълнота на отговорите.
- Уместност на избраните цифрови инструменти за всеки сценарий.
- Доказано разбиране на етичните и приобщаващи цифрови практики.

Б.1. Самооценка и рефлексивна оценка

В допълнение към компонента, основан на умения, преподавателите се приканват да извършат структурирана самооценка, основана на критична

педагогика и професионална самосъзнание. Тази фаза набляга на метакогницията, емоционалната интелигентност и вътрешното усвояване на принципите на приобщаващото цифрово наставничество.

Препоръчителни инструменти и формати

Рубрики за самооценка, адаптирани от европейската рамка DigCompEdu, обхващащи области като:

- Създаване и адаптиране на цифрови ресурси.
- Грамотност в областта на данните и осведоменост по въпросите на сигурността
- Комуникация и сътрудничество в цифрови контексти.
- Овластяване на учащите чрез технологии.

Дневници за цифрово размишление:

Използвайки платформи като **Padlet**, **Notion** или **Google Keep**, преподавателите размишляват върху въпроси като:

- „Кой цифров инструмент ми беше най-голямо предизвикателство и как го преодолях?“.
- „По какъв начин се промени възприятието ми за цифровото включване по време на програмата?“.
- „Как ще внесе цифровата етика в моята менторска практика в бъдеще?“.

Размисъл върху сценарий за менторство:

- На всеки участник се представя комбиниран сценарий (например менторство на младеж с неврологично различие и ниска дигитална грамотност) и се иска да:
 - Идентифицира ключови цифрови инструменти за подкрепа на напредъка на ментирания.
 - Предвиди препятствия и предложи приобщаващи решения.
 - Размисли върху емоционалната си реакция и педагогическата си позиция.

Опция за обратна връзка от колеги:

- Когато е възможно, наставниците могат да обменят мнения в малки групи, като дават конструктивни коментари, което повишава колективното съзнание и хоризонталното учене.

Б.2. Осигуряване на справедливост и достъпност

Всички обобщаващи оценки са разработени в съответствие с принципите на **универсалния дизайн за учене (UDL)**, като се гарантира, че се зачитат разнообразните учебни нужди, нивата на технологична осведоменост и културният произход. Могат да се предложат алтернативни формати (например устна презентация вместо писмен тест; визуално разказване на истории вместо писмени разсъждения).

- Освен това, след оценката се провежда сесия за формативна обратна връзка, която позволява на участниците да:
 - Прегледат представянето си и идентифицират области за развитие.
 - Получат качествена обратна връзка от обучителите.
 - Определят своя пътна карта за професионално развитие в цифровата сфера.

6. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

Тази учебна програма е разработена не само с цел да предостави на преподавателите технически знания, но и да възпита у тях етика на дигитална емпатия, стратегическо мислене и приобщаващи практики. С акцент върху отворените и съвместни инструменти, програмата е в съответствие с ангажимента на ЕС за социално включване, цифрова трансформация и овластяване на младежта. Учебната програма е структурирана така, че да насърчава както *цифровата грамотност*, така и *педагогическата емпатия*, позиционирайки преподавателите като овластени медиатори, способни да използват технологиите за приобщаващо и трансформиращо образование. Акцентът върху отворените инструменти гарантира достъпност и мащабируемост, в съответствие с ценностите на ЕС за равенство, иновации и учене през целия живот.

Този документ е разработен от...

КОНСОРЦИУМ

ЛИДЕР

АСОЦИАЦИЯ ЗА ИНОВАЦИИ, ПРЕДПРИЕМАЧЕСТВО И ИНФОРМАЦИОННИ
И КОМУНИКАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ – INNETICA (Испания)

ПАРТНЬОР

ФОНДАЦИЯ „ИНТЕРАКТИВНА БЪЛГАРИЯ” (България)

ЕВРОПЕЙСКА ОБРАЗОВАТЕЛНА АСОЦИАЦИЯ СЕДИМЕНТ П.К. (Гърция)

ОРИЗОНТИ СОЦИАЛНО СДРУЖЕНИЕ (Италия)

АСОЦИАТИЯ ПРО ДЕМОКРАТИЯ КЛУБ БУЗАУ (Румъния)